

Hoofdpijnenverslag van de internetconsultatie

Besluit regeling voor uitgebreide producentenverantwoordelijkheid

(Internetconsultatie van 19 juli tot en met 15 september 2019)

Het ministerie van Infrastructuur en Waterstaat bereidt het Besluit regeling voor uitgebreide producentenverantwoordelijkheid (UPV) voor. Een regeling voor UPV zorgt ervoor dat een producent bewust wordt van, en verantwoordelijkheid draagt voor de afvalfase van zijn producten, en gaat zorgen voor 'goede' (duurzame, herbruikbare, recyclebare) producten.

Het doel van dit Besluit is algemene eisen stellen aan bestaande en toekomstige UPV's, over o.a. taken en verantwoordelijkheden, kosten en informatievoorziening.

Doel van een regeling voor UPV

Door een regeling voor UPV wordt de verantwoordelijkheid van de producent uitgebreid en wordt de producent ook financieel, operationeel en/of financieel verantwoordelijk gesteld voor het beheer van de afvalstoffen van door hem in de handel gebrachte stoffen, mengsels en producten. Zo'n regeling maakt de producent bewust van de gehele levenscyclus van het product en stimuleert hem om producten in de handel te brengen die duurzaam, herbruikbaar, repareerbaar en recycleerbaar zijn. Het moet ertoe leiden dat de kosten aan het einde van de levensduur van producten worden meegenomen in de prijs ervan. Dit volgens het principe 'de vervuiler betaalt', en ook ontstaat er een organisatorische verantwoordelijkheid en financiële prikkel waarmee preventie en het sluiten van de keten wordt bevorderd.

De internetconsultatie

Het voorstel betreft implementatie van de Kaderrichtlijn Afvalstoffen. De Rijksoverheid wil met de consultatie maatschappelijk spelers betrekken bij de implementatie en toekomstige werking van het instrument uitgebreide producenten verantwoordelijkheid. De Rijksoverheid wil graag van betrokken partijen horen of het voorliggende concept besluit uitvoerbaar is en partijen in de gelegenheid stellen aandachtspunten aan de Rijksoverheid mee te geven.

1. De indieners van de binnengekomen reacties

Er zijn in totaal 29 reacties binnengekomen, hiervan zijn er 18 openbaar.

De indieners kunnen worden onderverdeeld in de volgende categorieën:

- **Branche-organisaties, dwz partijen gelieerd aan een stroom** (ca 70%), waaronder FME, ERA, Federatie NRK, VMRG, Koninklijk Verbond van Grafische Ondernemingen, BVNL, VPN, VNCI, ARN, Inretail/VGT, Vereniging Band en Milieu, RAI vereniging.
- **Overige organisaties** (ca 17%), (VNO-NCW, MKB Nederland, NVRD)
- **Particulieren** (ca 13%)

2. Algemeen beeld van de binnengekomen reacties

- **Brancheorganisaties gelieerd aan een stroom**

Er is hier een gemengd beeld te zien. Een aantal brancheorganisaties geeft aan het doel van het Besluit te ondersteunen, te weten "het stellen van algemene eisen aan de producentenverantwoordelijkheid en het instellen van een handhaafbaar systeem waarin óók het uitvoerende collectief een verantwoordelijkheid krijgt". Andere branche-organisaties plaatsen zowel positieve als kritische opmerkingen, kanttekeningen en aanpassingssuggesties bij het Besluit. De hoofdlijnen van de meest toonaangevende reacties worden hieronder aangegeven.

Reacties betreffende de invoering, structuur en uitvoerbaarheid van het Besluit

Steunbetuigende reacties:

- Het is goed dat deze regeling er komt omdat bij sommige producenten het bewustzijn voor en de noodzaak van productverantwoordelijkheid nauwelijks of niet bestaat.
- Harmoniseren van alle regelingen voor producentenverantwoordelijkheid is positief vanuit oogpunt van duidelijke wetgeving.
- Een meer uitgebreide vorm van producenten-verantwoordelijkheid zal leiden tot een grotere toegevoegde waarde van de gezamenlijke inspanningen om te komen tot een circulaire economie.
- Uitgebreide producentenverantwoordelijkheid kan een aantrekkelijk instrument zijn om afspraken te maken met de keten, duurzaamheid te stimuleren en het mogelijk maken hier collectieve middelen voor te genereren.

Kanttekeningen, opmerkingen en suggesties

- Uit het Ontwerpbesluit is niet op te maken hoe productverantwoordelijkheid er uit moet zien en welke kosten dan gedragen moeten worden. (RAI Vereniging)
- De overheid schuift de verantwoordelijkheid mogelijk teveel naar collectieve producentenorganisaties en biedt geen nieuwe bevoegdheden of andere steun (FME).
- Bij het opstellen van een stelsel van producentenverantwoordelijkheid dient met de sector een integrale aanpak ontwikkeld te worden bestaande uit innovatie, regelgeving, consumentenvoorlichting, recyclingcapaciteit, social due dilligence en de UPV zelf.
- Het Besluit zou moeten worden opgerekt naar bredere afspraken over verduurzaming, en de vraag is of een UPV wel het juiste beleidsinstrument is. (In Retail)
- Producentenverantwoordelijkheid weegt mogelijk onevenredig zwaarder voor kleinere bedrijven in het MKB. (VMRG)
- Maatwerk en flexibiliteit moet mogelijk blijven voor zover de richtlijn dat toestaat, ook bij systemen die hun grondslag en legitimering ontlenen aan een vrijwillige basis in combinatie met een positieve economische waarde van de betrokken materiaalstromen.
- In de praktijk is het mogelijk is dat er verschillende producentenorganisaties naast elkaar bestaan. De verantwoordelijkheden tussen deze verschillende organisaties dienen te worden vastgesteld, omdat een gebrek aan kaders zal resulteren in een ongewenste situatie met onduidelijke verantwoordelijkheden tussen partijen.
- De voorgestelde Uitgebreide Producentenverantwoordelijkheid is voor producenten veelal onuitvoerbaar omdat producenten afhankelijk zijn van andere actoren in de product- en afzetketen voor het behalen van de opgelegde recyclingpercentages. (FME)
- Een oordeel over de 'uitvoerbaarheid' van het Ontwerpbesluit kan niet worden gegeven zonder beschikbaarheid van de conceptteksten van de AMvB's, ministeriële regelingen waarin de detaillering van het Ontwerpbesluit wordt uitgewerkt alsmede de leidraad voor het opstellen van avv-overeenkomsten (ARN).
- Het Besluit behoeft een aantal aanpassingen om het uitvoerbaar te maken en aan te laten sluiten bij de dagelijkse gang van zaken en aanverwante wet- en regelgeving.
- Daar waar sprake is van "afvalbeheer" dient steeds duidelijk te zijn dat dit de gehele keten van een product betreft dus inclusief preventie middels de R-strategieën voor circulariteit en duurzame, herwinbare grondstoffen.
- Er dienen nog een aantal randvoorwaarden te worden vervuld om dit besluit uitvoerbaar te maken, onder meer:

- *Er moeten kaders komen die borgen dat er geen concurrentie plaatsvindt op zaken als de interpretatie van de wetgeving, het vaststellen van de omvang van de waarborg en het borgen van een gelijk speelveld.*
- *Er moeten benodigde instrumenten ter beschikking komen om producentenverantwoordelijkheid te kunnen dragen.*
- *Er dient rekening te worden gehouden met de unieke eigenschappen van de verschillende productieketens.*

- **Overige organisaties**

- o Bij het regelen van de uitgebreide producentenverantwoordelijkheid is het van belang producenten binnen de door de richtlijn gestelde kaders zoveel mogelijk ruimte te geven zodat de verschillende partijen voor de in hun ogen meest doelmatige en kostenefficiënte vorm kunnen kiezen (VNO-NCW).
- o Al te veel centraal opleggen kan leiden tot inefficiëntie. Ook voor het draagvlak van de afspraken is van belang dat de verschillende partijen voor de in hun ogen meest doelmatige en kostenefficiënte vorm kunnen kiezen. (VNO NCW)
- o Het is goed dat het Besluit er komt, want de huidige situatie van producentenverantwoordelijkheid is een lappendeken van verschillende systemen van producentenverantwoordelijkheid voor meerdere productgroepen. (o.a. NVRD)

Specifieke Reacties betreffende de inhoud van het Besluit

De binnengekomen reacties zijn onderverdeeld in een aantal thema's. De reacties worden hier per thema beknopt weergegeven. Alleen bij de openbare reacties wordt de indiener bij naam genoemd.

- **AVV "Leidraad algemeenverbindendverklaring overeenkomst over een verwijderingsbijdrage"**

- o De inhoud van het ontwerp voor een nieuwe "Leidraad AVV" is nog niet bekend. Wij gaan ervan uit dat wij in de gelegenheid worden gesteld daarop commentaar te kunnen leveren (KVGGO).
- o Bij het opnieuw vormgeven van de Leidraad AVV dient ook rekening te worden gehouden met de (mogelijke) situatie dat meerdere producentencollectieven actief zijn in dezelfde productgroep.
- o Gevraagd wordt om duidelijkheid over de consequenties van het Besluit voor (bijna) lopende AVV's. (RAI Vereniging)

- Aandacht wordt gevraagd in het kader van de toetsing van de AVV om deze zo veel als mogelijk in zelfbeheer te laten plaatsvinden aan de hand van overeengekomen monitoring, ratio's enz. (VPN)
- Onder het kopje 'Een producentenorganisatie met een algemeen verbindendverklaring' staat in de eerste alinea dat een PRO met een AVV als enige PRO fungeert waar alle producenten uit die productgroep aan moeten deelnemen. Dat was nooit vereist onder een AVV en ook niet noodzakelijk. (Stichting Batterijen)

• **Schrappen Onderscheid tussen bedrijfs- en huishoudelijk afval**

- Het schrappen van het onderscheid tussen bedrijfs- en huishoudelijk afval leidt ertoe dat ontdoeners van bedrijfsverpakkingen niet minder maar twee keer gaan betalen. Het is daarom van belang om dit onderscheid te behouden (Federatie NRK, FME)
- Bij de verplichting om de kosten te dragen, wordt geen onderscheid gemaakt tussen afval dat als huishoudelijk afval of als bedrijfsmatig afval vrijkomt. Deze verantwoordelijkheid kan een producentenorganisatie alleen dragen indien zij ook daadwerkelijk greep heeft op die producten indien het bedrijfsafval wordt. Dit is zeker niet altijd het geval bij afvalstromen die geld opbrengen voor de ontdoener. (KVGGO)
- Bepaald elektronisch afval verschilt zo danig van huishoudelijk afval (particuliere huishoudens) dat deze stromen niet over een kam geschoren kunnen worden.

• **Inzamelsysteem en doelstelling**

Inzamelsysteem

- Onder lid 2b is aangegeven dat de ontdoener kosteloos in staat moet worden gesteld om materialen bij een innamesysteem in te leveren. Voor de praktijk in de sloopbranche blijkt dat helaas niet voldoende.
- Uit het Ontwerpbesluit is niet op te maken hoe de productverantwoordelijkheid voor een innamesysteem eruit moet zien en welke kosten gedragen moeten worden.
- Er wordt gesteld dat passende beschikbaarheid van een inzamelsysteem afhangt van het product. Dit leidt echter tot willekeur omdat de rollen van andere actoren niet zijn gedefinieerd, en onduidelijk is waar de verantwoordelijkheid van producenten begint en waar de zorgplicht van iedere ontdoener eindigt.
- Voorgesteld wordt om de Nederlandse toevoeging dat "elke regeling voor heel Nederland moet gelden" weg te laten. Een integrale milieu analyse zou voorop moeten staan. (VNCI)

- o Een duidelijk omschreven geografisch gebied is in het Ontwerpbesluit vertaald naar 'in heel Nederland'. Voor sommige verplichte systemen is dit zeker ook gewenst, maar voor andere en voor de vrijwillige systemen is dit een complicatie (VPN)
- o De eis m.b.t. gratis landelijk inzamelsysteem leidt tot ongelijke behandeling van partijen. In de eerste plaats is het voor een individueel bedrijf met een regionale afzetmarkt bijna onmogelijk om hieraan te voldoen zonder deelname aan een producentenorganisatie met nationale dekking. Daarnaast verslechtert de onderhandelingspositie van de producenten in relatie tot *gemeenten* en afvalbeheerders. (FME)
- o Het is vaak technisch onmogelijk of anders extreem kostbaar om de diverse materialen te scheiden in die in één component zijn verwerkt. (RAI)
- o Er wordt aangegeven dat "voor iedere andere route waarmee de eindgebruiker en de inzamelaar zich van het product ontdoet, deze zelf verantwoordelijk blijft". Er wordt vanuit gegaan dat dit niet geldt voor de wettelijk verplichte *gemeentelijke inzamelsystemen*. (NVRD)

Inzameldoelstelling

- o Bij de invulling van de producentenverantwoordelijkheid voor lang cyclische producten moet ook rekening worden gehouden met BVI: Beschikbaar Voor Inzameling. Immers, er kan alleen maar worden gerecycled of hergebruikt, wat is afgedankt. (VPN)
- o De inzameldoelstelling zoals die in het Besluit beheer batterijen en accu's is opgenomen, gaat volkomen voorbij aan de hoeveelheid die beschikbaar is voor inzameling (o.a. Stichting Batterijen)

Rol gemeenten bij inzameling:

- o Bij een uitgebreide productverantwoordelijkheid is het wel vreemd indien de desbetreffende producten in de afvalfase de *gemeenten* geld opleveren, dat de producenten wel de systeemkosten moeten betalen en eventueel bij een ketendeficit de afvalbeheerbijdrage, terwijl die kosten ook gefinancierd zouden kunnen worden uit een gedeelte van de opbrengsten die de gemeenten ontvangen in de goede periodes. (o.a. KVGGO).
- o De Raad van State erkent dat het Afvalfonds Verpakkingen voor het behalen van recyclingnormen mede afhankelijk is van derden. Deze afhankelijkheid is van invloed op de aard van handhaving waarmee het Afvalfonds Verpakkingen als normadressaat kan worden geconfronteerd. Desalniettemin lijkt deze afhankelijkheid in het geheel niet te worden benoemd in de ontwerpnota van toelichting.

- In het geval van *gemeenten* moet opgemerkt worden dat gemeenten in Nederland de verantwoordelijkheid hebben om lokaal het afval in te (laten) zamelen en ervoor te zorgen dat dit hoogwaardig wordt verwerkt. Die taak wordt wel genoemd in de toelichting op het Ontwerpbesluit, maar er wordt niet afdoende toegelicht hoe deze taak zich verhoudt tot de verantwoordelijkheid van producenten.

• Informatie en communicatie

- Op verschillende plaatsen in de nota van toelichting wordt het informeren van consumenten als een van de verplichtingen die volgen uit de producentenverantwoordelijkheid. Belangrijk is echter wel dat hierbij afgestemd wordt met de bestaande informatiekanalen die er al zijn. (NVRD)
- In het Ontwerpbesluit wordt de producentenorganisatie onder meer verantwoordelijk voor de communicatie met burgers / consumenten over (het beïnvloeden van) houding en gedrag. Uit het Ontwerpbesluit is niet op te maken hoe dit er uit moet zien en welke kosten dan gedragen moeten worden (o.a. VPN)
- In de toelichting wordt gesproken over een informatieplicht naar de eindgebruikers. Een meer algemene informatievoorziening aan publiek is wenselijk; een meer gedetailleerder informatie kan in vertrouwelijkheid verschaft worden aan het ministerie. (ARN)

• Kosten en lasten

- Het voornemen om het onderscheid tussen huishoudelijk afval en bedrijfsmatig afval te schrappen betekent dat bedrijven die zich van verpakkingsafval ontdoen niet minder maar twee keer gaan betalen. (FME)
- Er moet een redelijkheidstoets zijn voor de kosten die worden gemaakt met het oog op het behalen van de doelstelling van de producentenverantwoordelijkheid. (Federatie NRK, ARN)
- Kostenefficiëntie: In het ontwerpbesluit is opgenomen dat de aan de producent doorberekende kosten niet hoger mogen zijn dan nodig om kostenefficiënt uitvoering te kunnen geven aan de namens de producent uit te voeren verplichtingen. Dit principe van koste efficiëntie dient ook en expliciet te worden opgenomen in relatie tot de kosten welke de producent – en in geval van collectieve uitvoering de producentenorganisatie – geacht wordt te dekken, en niet enkel in relatie tot wat wordt doorberekend.
- Met producentenverantwoordelijkheid worden de kosten voor het 'afvalbeheer' eenzijdig bij de retailer gelegd.

- Het Ontwerpbesluit geeft onvoldoende duidelijkheid hoe vastgesteld zal worden of een producentenorganisatie beschikt over voldoende financiële middelen. Zo wordt in het Ontwerpbesluit een 'waarborg' vereist, maar geen verdere informatie of toelichting biedt over wat een 'waarborg' dan zou moeten zijn in omvang of anderszins. (ARN)

• Level playing field/concurrentie

- Dit soort maatregelen werken prijsverhogend en schaden dus de internationale concurrentiepositie van producenten. Rol de maatregelen dus ook internationaal uit.
- Er ontbreekt een Europees level playing field. Dat gaat leiden tot een groot aantal verschillende systemen in Europa, ieder met hun eigen kostenstructuur. (Federatie NRK, Stichting Band en Milieu)
- Aandachtspunt: een in de praktijk werkbare uitvoering van de regeling voor MKB-bedrijven en toetsing van afspraken en doelstelling voor de het MKB in de praktijk om level playingfield te behouden.(VMRG)
- De vraag is of in Nederland opgelegde heffingen wel afdwingbaar zijn, wat de kosten daarvan zijn en of we niet beter aan draagvlak voor een Europees systeem kunnen werken, waardoor handhaving goedkoper en eenvoudiger wordt, en het speelveld gelijk.

• Meldingsplicht

- De uitvoerbaarheid wordt vergroot voor de jaarlijkse rapportage als daar duidelijke eisen aan worden gesteld. Er is binnenkort een nieuwe norm voor accreditatie beschikbaar, die hier geschikt voor is.
- Het bestaande WEEE-register biedt geen mogelijkheden om handhavend op te treden, en alle producenten aan hun uitgebreide verantwoordelijkheden te houden. Uit dit besluit volgt dat deze verplichtingen worden vervangen door een mededeling en een verslag aan Onze Minister. De vraag is of er geen rapportage plicht geldt ten aanzien van nationaal WEEE register per juli 2020.(NRK)
- Volgens het voorstel moet de producent binnen 6 weken nadat een UPV van toepassing is geworden bij de minister een melding doen. De richtlijn stelt hiervoor geen termijn. Bovendien is een termijn van 6 weken absoluut te kort om de keuze te kunnen hebben bepaald en de informatie beschikbaar te hebben. Door de

termijn in het Besluit open te laten kan hier via maatwerk voor elke UPV tot een weloverwogen keuze worden besloten. (VNCI)

- o Bij de melding moet een inschatting worden gegeven van de hoeveelheden die de producent jaarlijks op de markt verwacht te brengen. De richtlijn eist dit niet. Bovendien is dit bedrijfsvertrouwelijke informatie.
- o Een meldingsplicht zou van toepassing moeten zijn op bedrijven die al dan niet afgedankte producten buiten de invloedssfeer van de normadressaat brengen, bijvoorbeeld door export voor recycling of voor hergebruik. (VPN)

• Normadressaat

- o Verplaatsing normadressaat lost handhavingsproblematiek niet op. De overheid schuift haar handhavingsprobleem op het bord van collectieve producentenorganisaties en biedt geen nieuwe bevoegdheden of andere steun. Het normadressaat van een individueel bedrijf kan alleen worden neergelegd bij een collectieve organisatie als die ook over voldoende bevoegdheden en instrumenten kan beschikken. (FME)
- o Het neerleggen van het normadressaat bij een gezamenlijke producentenorganisatie zonder criteria en randvoorwaarden en zonder handhavingsmiddelen is in strijd met goed bestuur. (NRK)
- o Het opleggen van het normadressaat aan de productorganisatie kan niet zonder duidelijke opdrachten aan andere partijen in de keten, omdat deze daar geen zeggenschap over heeft. (Stichting Batterijen)
- o Een normadressaat, als afgeleide van het streven naar een circulaire economie, heeft belang bij het all-actors principe. Dit betekent dat op systeemniveau alle ketenpartners verplicht mee dienen te doen, en dat deze randvoorwaarden in de vorm van de in de vorige paragraaf genoemde 'plichten' moeten worden opgenomen in wet- en regelgeving. (ARN)
- o In het Ontwerpbesluit lijkt handhaving zich vooral te richten op - en zelfs te beperken tot - de producentenorganisatie en niet op ketenpartners of partijen die in de markt opereren. De producentenorganisatie krijgt eenzijdig de verantwoordelijkheid voor het behalen van de doelstellingen opgelegd. (VPN)
- o Producentenorganisaties hebben thans geen middelen om ketenpartners te dwingen tot actie en zijn wel degelijk afhankelijk van andere partijen in de keten om de (eigen) doelstellingen te bereiken. (o.a. VPN, ARN, Stichting Batterijen).
- o In de Nota van Toelichting van het Ontwerpbesluit Regeling UPV zou moeten worden verduidelijkt dat de verantwoordelijkheid onder de UPV niet betekent dat

de betrokken producentenorganisaties "openbaar gezag" uitoefenen en ook geen bestuursorgaan zijn in de zin van de Awb/Wob . (Stichting Band en Milieu)

- **Taken, verantwoordelijkheden en rolverdeling**

- De stelling dat vanuit de overheid geen noodzaak is om de verantwoordelijkheden tussen de verschillende producentenorganisaties te verdelen omdat achteraf wordt gekeken of iedere organisatie voldoet aan zijn doelstellingen, is ongewenst.
- Iedereen zou verantwoordelijkheid moeten zijn voor de rol die hij in de keten heeft. (NRK) Er wordt voor gepleit om alle rollen en taken van alle partijen uitgebreid te beschrijven en deze in de vorm van verplichtingen op te nemen in dit Besluit en de relevante nationale wet- en regelgeving. (FME)
- De Nederlandse implementatie van de verantwoordelijkheden van producenten sluit niet aan op artikel 8 bis van de Kaderrichtlijn: "dat zij duidelijk de taken en verantwoordelijkheden omschrijven van alle betrokken actoren" (NVMP, Stichting Batterijen)
- Met name de rol van de gemeenten is cruciaal. Als zij niet mee willen werken zijn doelmatige afspraken voor een aantal producten niet goed mogelijk. (VNO-NCW).
- Het Normadressaat geeft geen handhavende bevoegdheden. De Normadressaat kan dan ook niet worden aangesproken op het niet voldoen aan de norm (RAI vereniging)
- Aanvullende (wettelijke) instrumenten zijn nodig om normadressaten te ondersteunen om in voldoende mate en adequaat invulling te kunnen geven aan de verantwoordelijkheid die vanuit het normadressaat wordt opgelegd. Denk hierbij aan aanvullende instrumenten om invloed uit te oefenen, te sturen en interventies te plegen in de vereiste verplichte medewerking van ketenpartners. (VPN)

- **Tariefdifferentiatie**

- Onze tarifieringsstructuur sluit aan bij die van ons omringende landen, als het gaat om onze definitie van banden daarvoor (is ook de Europese). (Stichting Band en milieu)
- Het is niet duidelijk, waarom tariefdifferentiatie noodzakelijk zou zijn. Het is nog onvoldoende helder op welke basis deze differentiatie zou moeten plaatsvinden. (RAI Vereniging).
- Het nadenken over en het invoeren van een dergelijke differentiatie wordt bemoeilijkt door een onvoldoende evenwicht tussen de tekst in het Ontwerpbesluit

en die in de toelichting; de tekst in de toelichting leest zwaarder en meer dwingend terwijl de tekst van het Ontwerpbesluit en de Kaderrichtlijn meer ruimte en vrijheid lijkt te bieden. (VPN, ARN)

- o een uitgebreide productverantwoordelijkheid werkt lastenverzwaring in de hand. In de toekomst zou via het btw-tarief onderscheid gemaakt moeten worden tussen duurzame en niet duurzame producten.
- o Het zou aanbeveling verdienen als de criteria op basis waarvan de differentiatie plaats zou moeten vinden voor de Europese lidstaten gelijk zijn. (Stichting Batterijen)
- o Een belangrijk deel van de opbrengsten uit een UPV moeten worden besteed aan eco-innovatie. Hier moet mededingingsrechtelijk voldoende ruimte voor worden gecreëerd. Zonder duurzaam hergebruik, recyclingmogelijkheden en -capaciteit is inzameling weinig waardevol. (INRetail)

• Ketenspecifieke opmerkingen

Er worden door verschillende participanten ketenspecifieke opmerkingen gemaakt.

Het betreft hier meer in het algemeen:

- o Vragen over definities
- o Vragen over de reikwijdte van de regeling
- o Inhoudelijke opmerkingen over de tekst van de regeling

Meer specifieke opmerkingen:

- o Deze regeling is een belangrijke voorwaarde om invulling te geven aan circulair slopen in de Circulaire Economie.
- o Zorgelijk is toepassing van het diftar-systeem. Bij dit systeem waarvoor burgers moeten betalen voor hun restafval is er een toename van het restafval in het gescheiden ingezamelde oudpapier. (KVGGO)
- o Ruimte moet worden opgenomen voor maatwerk en flexibiliteit
- o De inzameldoelstelling zoals die in het Besluit beheer batterijen en accu's is opgenomen, gaat voorbij aan de hoeveelheid die beschikbaar is voor inzameling
- o Bij productverantwoordelijkheid voor het beheer van de afvalfase wordt aangegeven dat nadrukkelijk ook gekeken moet worden naar doelstellingen voor preventie en hergebruik. Bij batterijen en accu's blijft dit een lastig punt. (Stichting Batterijen)

- **Particulieren**

De particulieren reageren overwegend positief. Er is waardering voor het feit dat de overheid zich inzet voor uitbreiding van producentenverantwoordelijkheid. Ook wordt er op gewezen dat:

- Het principe: “de vervuiler betaalt” het belangrijkste is;
- Het rechtvaardiger is dat de producent de kosten opvangt van de impact van zijn (commercieel) product, niet de maatschappij;
- Productverantwoordelijkheid haalbaar is wanneer de overheid vastberaden optreedt.

Hiernaast wordt er aan de ene kant op gewezen dat de overweging dat “het Besluit producten duurder zou maken” geen rol mag spelen, en aan de andere kant dat het Besluit de internationale concurrentiepositie van producenten zou kunnen schaden. Er worden tevens een aantal alternatieve voorstellen gedaan, zoals:

- meer statiegeld op verpakkingen
- milieubelasting op vlees.
- extra afvalstoffenheffing op de verpakking of mate van vervuiling.
- plastic alleen nog voor duurzaam gebruik produceren.
- uitsluitend volledig recyclebare verpakkingen.
- groente en fruit niet meer te verpakken.